

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Bladstjóri
VILHELM SØRENSEN

Prent:
A. ØSTER

Kunngerð

Tað verður her gjørt kunnigt, at býráðið í 1952 hevur fund 2. og 4. týsdag í hvørjum mánaði, kl. 20. við undantak av desember, har fundirnir verða hildnir 1. og 3. týsdag.

Tórshavnar býráð, tann 22. desember 1951.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

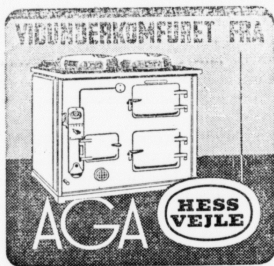
Føroya Krigsstrygging... telf. 372
Føroya Brunatrygging... telf. 372

Føroya Sjóvátrygging... telf. 372
Føroya Vanlukkutrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging -

VALDEMAR LUTZEN
Thorshavn, Telf. 16.

Kunngering.

Tað verður her gjørt kunnigt, at býráðið í 1952 hevur fund 2. og 4. týsdag í hvørjum mánaði, kl. 20, við undantak av desember, har fundirnir verða hildnir 1. og 3. týsdag.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ,
tann 22. desember 1951.

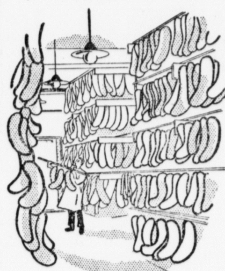
Býtis- seðlar

verða útlýggjaðir til persónar, ið hava fastan bústað í Tórshavnar kommunu, í býráðssalinum mánadagin hin 31. desember 1951, miðkudagin hin 2. og hósdagin hin 3. januar 1952 frá kl. 9 til 17.

Tey, ið koma eftir seðlunum, mugu ikki verða undir 18 ár og mugu vera vitandi um øll nývni á húsi sínum.

Eftir ásettu tíð fyri útlýggjanina verða 2 kr. tiknar fyri hvørja útlýggjan.

Tórshavnar býráð, tann 28. desember 1951.

Tað eru roykpýlsurnar ið duga tær frá HOULBERG

Matligt er, og væl rýkur, tá ið hurðin verður gloppað inn í roykrúmið hjá Houlberg, har hundræðtals nossligar roykpýlsur hanga lið um lið til at „búnast“... HOULBERGs roykpýlsur eru gjørdar av fyrsta flokks tilfari, vælkryddaðar, vælsaltaðar og vælbúnar...

• Umboð:
B. Mortensen
Tórshavn . tlf. 8

S. HOULBERG A/S
KØDBYEN KØBENHAVN

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTÖL

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jerdber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

Öl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda kassar og flöskur aftur. SENDIÐ SÓMT GÓÐS AFTUR!

EINAR WAAG, Klakksvík.

JAKOB JÓNSSON
frá Hrauni:

ALDUR

Sjónleikur í trimum táttum

Týtt úr íslendskum hevur Hans Dalsgaard

Hilda: Teir vóru ikki nógvir sum róa móti tær ta náttina ið Gerðabáturin setti upp í Grunnvági. Somikið minnst eg, at eingin vann hús upp einsamallur uttan tú.

Ásmundur: So hevur tú væl heldur ikki gloymt mótiðkuna eg fekk heima við hús. — Fyrr var illa, at hann royndi at ganga leysur, ið trúlovaður var við sjálvari dótrini í húsinum. Eingir av hinum hövdu gentu at kyssa yl aftur í kroppin á sær, neyðars menn.

Hilda: Ja, er ikki undarligt at hugsa sær, Ásmundur, at so langt skal vera síðani?

Ásmundur: Ja, nógv er nú umskift síðan tá, Hilda og ikki hevur altíð borið líka væl til í sjógv heldur. — Tað verða fáir, ið kunna rokna við bæði vindi og streymi til vildar líka til fjörður er rógvin. Stríð skal til, um knotur skulu verða í kongunum.

Hilda: Ja, og tó hann ofta hevur brotið stórsjógv, so hevur tó altíð slættnað aftur ímillum.

Ásmundur: Men tað er sum eg siga, at tað er best at hava fingið vágin úr eygunum, tá tað krevur at leggja móti brotinum. Og tí siga eg, at hesin ungdomur, sum nú veksur upp á hesum landi ger ikki stórar skreytir tá á kemur at standa. Eingin áhugi, einki fyrilit — og eingin stöðufesta. Eg havi víðhvørt sagt við meg sjálvan: Guð hjálpi tykkum vesalingar, tá tit koma í óslættan á lívsleiðini. Hvat verður av hesum fólki tá ið aldurarnar reisast av álvara? Fjallhógar, so at ikki sæst uttan beint upp í himmalin. Hvat verður av tí siga eg?

Hilda: Tað bjargar sær onkursvegin. Tað lærir av royndunum. Allir náa síni havn umsiður.

Ásmundur: Tað verður víst havnin ið dugir sum tað nær, hetta fólk!

Hilda (læandi): Ver nú ikki so illur í tær. Onkur er ringari mannaður enn tú. Helga litla breðgar ikki so litið aftur til móðir sína. Hon kundi leggja úr hondunum, tann konan, um hon so var systir mín. Grím litla fer tú væl ikki at lasta. Hann breðgur so til tín, í hvussu er. Og Valur Arason, hann er fimur á fingrunum, tóast hann hevur verið og lært. — Og tað eru ikki allir formenn, ið kunna rósa sær av at hava útlærðar lögfrøðingar á báti við sær.

Ásmundur: Tú man hava rætt, enn sum áður. Tað er satt at Valur stakkalur er ikki so burtur av leið, tá vit minnst til, at hann gongur við hvítum um hálsin niggju mánaðir av hvørjum tólv. — Tað er ikki annað enn rímuligt, at menn verða linligir av tilíkari innisitan, og so er nokk okkurt stuttligari enn henda lögfrøðin at fáast við. Men nú skal eg siga tær eitt í álv-ara, kona góða. — Hetta unga fólkíð nú, tað virkar kanska víðhvørt eitt sindur við kroppinum — tað skal eg ikki nokta — men tað virkar ikki við sálini, heldur enn saltaðir hýsuknokkar. Og tað versnar í hvørjum — tað versnar í hvørjum, siga eg. — Veikin takið tað, gongur tað ikki og letur dansilög allan dagin, aftrat øllum dansinum og trallinum um náttina. Og eru teir glaðir, so bera teir seg at sum ovferakátir hundar. Tað er nú mest Valur vanlukkudýrið, sum roynir at hava onkran stuttleika fyri. Ikki so við Grími, hann er meira ójavnt hýrdur, og Helga, góða skinnið, — tað sær ikki betur út enn at okkurt bagir barninum. Tað er syndarligt at síggja eygnabragd ið á henni víðhvørt.

Hilda: Ikki hugsi eg at menn geva tilíkum miklar gætur.

Ásmundur: Tú kanska ansar betur eftir tí, tú er kvinna.

Hilda: Tað er hetta sama, sum endurtekur seg við hvørjum attarliði.